

Lovtidende A

2017

Udgivet den 21. januar 2017

16. januar 2017.

Nr. 75.

Bekendtgørelse af lov om arbejdsskadesikring i Grønland

Herved bekendtgøres lov nr. 1528 af 21. december 2010 om arbejdsskadesikring i Grønland med de ændringer, der følger af lov nr. 1568 af 15. december 2015 og lov nr. 627 af 8. juni 2016.

Kapitel 1

Lovens formål

§ 1. Formålet med denne lov er at yde erstatning og godtgørelse til tilskadekomne eller deres efterladte ved arbejdsskade. Skaden skal være forårsaget af arbejdet eller de forhold, det foregår under, jf. §§ 5-7, men arbejdsgiveren behøver ikke at have handlet ansvarspådragende. Gennem arbejdsgivernes finansiering af erstatninger m.v. understøttes arbejdsmiljøsystemets forebyggelse af arbejdsskader.

Stk. 2. Ved sagsbehandlingen inddrages både tilskadekomne eller deres efterladte og arbejdsgivere, forsikringsselskaber, myndigheder og læger. Herved tilgodeses behovet for en sammenhængende indsats over for de tilskadekomne eller deres efterladte.

Kapitel 2

Den sikrede personkreds og lovens område

§ 2. Personer, der er ansat af en arbejdsgiver til at udføre arbejde i Grønland, er sikret efter denne lov. Arbejdet kan være lønnet eller ulønnet og kan være varigt, midlertidigt eller forbigående.

Stk. 2. Medlemmer af arbejdsgiverens familie er sikret efter denne lov, når de arbejder i virksomheden på en måde og i et omfang, der kan sidestilles med andre ansatte.

Stk. 3. Selvstændige erhvervsdrivende, der arbejder i Grønland, kan sikre sig frivilligt efter denne lov, jf. § 52, stk. 2.

Stk. 4. Personer, der er ansat til at udføre arbejde på et skib under grønlandsk flag, er sikret efter denne lov.

Stk. 5. Et levendefødt barn er sikret efter denne lov, hvis det inden fødslen har pådraget sig en sygdom som følge af moderens arbejde under graviditeten.

Stk. 6. Et foster eller barn er sikret efter denne lov, hvis det senere dokumenteres, at en påvirkning af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen har haft en skadelig effekt på foster eller barn. Sådanne skader kan henføres under loven efter § 7.

§ 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler om, hvordan loven skal gælde for

- 1) børn under 18 år, som er optaget til døgnophold på institutioner eller opholdssteder inden for det sociale område,
- 2) uddannelsessøgende eller andre personer, der opholder sig på et uddannelsessted eller på en arbejdsplads som led i et uddannelses- eller praktikforløb m.v., og
- 3) personer, der udsendes til midlertidigt arbejde i udlandet i arbejdsgiverens tjeneste.

§ 4. Arbejdsskadesikringen omfatter alt arbejde for arbejdsgiveren. Det gælder arbejde i dennes virksomhed, erhvervmæssig eller ej, og i arbejdsgiverens personlige husholdning samt udførelse af privat tjeneste for arbejdsgiveren og dennes familie.

Stk. 2. Personer, der udfører følgende aktiviteter, er ligeledes sikret efter denne lov:

- 1) Udøvelse af borgerlige eller kommunale ombud.
- 2) Varetagelse af tillidshverv i forbindelse med de ansattes arbejdsforhold på virksomheden.
- 3) Forsøg på at redde menneskeliv, forebygge ulykker eller afværge større materielle og kulturelle tab, når forsøget uden at være arbejde efter § 2 dog sker i sammenhæng med sådant arbejde.
- 4) Forsøg på at redde menneskeliv i Grønland, uden at forsøget er en naturlig del af den pågældendes arbejde.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler om, i hvilket omfang loven skal gælde for skader opstået under befordring til og fra arbejde.

Kapitel 3

Arbejdsskade

§ 5. Ved arbejdsskade forstås i denne lov ulykke, jf. § 6, og erhvervs sygdom, jf. § 7, der er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under.

§ 6. Ved en ulykke forstås efter denne lov en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage.

Stk. 2. For ulykker gælder retsvirkningerne i denne lov fra den dag, hvor ulykken indtræder, eller hvor den påvirkning,

der har forårsaget ulykken, ophører, medmindre andet er fastsat i loven.

§ 7. Ved erhvervssygdomme forstås efter denne lov:

- 1) Sygdomme, som efter medicinsk dokumentation er forårsaget af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, det foregår under, er udsat for i højere grad end personer uden sådant arbejde. Endvidere sygdomme hos et levendefødt barn, der er pådraget inden fødslen som følge af moderens arbejde under graviditeten. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra Erhvervssygdomsudvalget, jf. § 9 i lov om arbejdsskadesikring, i en fortegnelse, hvilke sygdomme der anses for at være af denne karakter.
- 2) Andre sygdomme, herunder sygdomme hos et levendefødt barn pådraget inden fødslen, hvis det godtgøres, enten at sygdommen efter den nyeste medicinske dokumentation opfylder de krav, som er nævnt i nr. 1, 1. pkt., eller at den må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art.

Stk. 2. Sygdomme som følge af påvirkninger af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen vil kunne henføres under loven ved ændring af fortegnelsen nævnt i stk. 1, nr. 1, eller efter stk. 1, nr. 2, hvis det godtgøres, at disse påvirkninger har skadende effekt på foster eller barn.

Stk. 3. Sygdomme, der er omfattet af stk. 1, nr. 2, og stk. 2, kan kun anerkendes efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget, jf. § 9 i lov om arbejdsskadesikring. Disse sygdomme skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skønner, at der er mulighed for, at sygdommen vil kunne anerkendes.

§ 8. En person, der har pådraget sig en sygdom, som er optaget i fortegnelsen over erhvervssygdomme, jf. § 7, stk. 1, har krav på ydelser efter loven, medmindre det anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige.

Stk. 2. For erhvervssygdomme gælder retsvirkningerne i denne lov fra den dag, hvor sygdommen anmeldes, medmindre andet er fastsat i loven.

§ 9. Hvis Danmark er i krig, bliver skader, der opstår som følge af krigshandlinger, ikke anset for at være arbejdsskader. Personer, der udfører arbejde om bord på fartøjer af enhver art, der sædvanligvis anvendes i søfarts- eller fiskerierhverv, er dog sikret efter denne lov i forbindelse med skader, der opstår som følge af krigshandlinger. Det samme gælder personer, der udfører arbejde om bord på fiskerikontrolskibe og havundersøgelsesskibe, og de personer, der som fiskere og fangere er sikret efter § 67.

Kapitel 4

Ydelserne

§ 10. Ydelserne efter loven er

- 1) betaling af udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., jf. § 14,
- 2) dagpenge ved uarbejdsdygtighed, jf. §§ 16-20,
- 3) erstatning for tab af erhvervsevne, jf. § 21,

- 4) godtgørelse for varigt men, jf. § 22,
- 5) overgangsbeløb ved dødsfald, jf. § 23,
- 6) erstatning for tab af forsørger, jf. §§ 24-26, og
- 7) godtgørelse til efterladte, jf. § 27.

Almindelige regler om fastsættelse af erstatning m.v.

§ 11. Erstatning og godtgørelse efter § 10, nr. 1, 3 og 4, fastsættes på grundlag af arbejdsskadens følger. Erstatning og godtgørelse kan nedsættes eller efter omstændighederne bortfalde, hvis tilskadekomnes aktuelle lægelige eller sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden.

Stk. 2. Et påvist tab af erhvervsevne, et varigt men eller en persons død anses for at være en følge af arbejdsskaden, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod eller andet er fastsat i denne lov.

§ 12. Efterkommer den tilskadekomne ikke de krav, der er nævnt i § 43, eller modarbejder denne sin helbredelse ved tilsidesættelse af givne forskrifter, kan retten til erstatning helt eller delvis bortfalde.

Stk. 2. Hvis de efterladte modsætter sig obduktion, jf. § 41, stk. 2, kan retten til erstatning bortfalde.

§ 13. Har den tilskadekomne forsætligt eller ved retsstridig handling eller undladelse fremkaldt eller væsentligt bidraget til arbejdsskadens indtræden, kan krav på dagpenge, erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt men nedsættes eller helt bortfalde. Den tilskadekomne skal i givet fald udtrykkeligt gøres opmærksom herpå.

Sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m.

§ 14. Tilskadekomne kan få erstatning for udgifter til sygebehandling og optræning under sagens behandling eller under sagens genoptagelse efter § 47, når sygebehandlingen og optræningen er nødvendig for at opnå bedst mulig helbredelse for arbejdsskadens følger. Erstatning til personer, der ikke er sygesikret i Grønland, kan ikke ydes i videre omfang end erstatning til personer, der er sygesikret i Grønland. Optræningen skal foretages som efterbehandling under lægelig kontrol i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen.

Stk. 2. Tilskadekomne kan få erstatning for udgifter til anskaffelse af kørestole, proteser, briller og andre personlige hjælpemidler, når det er nødvendigt for at sikre sygebehandlingen eller genoptræningens resultater, for at formindske arbejdsskadens følger eller for nøjere at kunne bestemme omfanget af erhvervsevnetabet og graden af varigt men og udgiften ikke kan afholdes af det offentlige efter gældende regler om sundhedsydelser eller sociale ydelser.

Stk. 3. Erstatning for fremtidige udgifter til helbredelse, optræning og hjælpemidler som følge af arbejdsskaden, som ikke kan afholdes af det offentlige efter gældende regler om sundhedsydelser eller sociale ydelser, fastsættes til et engangsbeløb. Ved permanente udgifter udgør beløbet den forventede gennemsnitlige årlige udgift ganget med den kapitaliseringsfaktor, der er fastsat i medfør af § 31, stk. 4, for tab af erhvervsevne.

Stk. 4. Er et hjælpemiddel som nævnt i stk. 2 anvendt under arbejde, og er hjælpemidlet blevet beskadiget som følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder det foregår, kan udgifterne til reparation, eventuelt fornyelse, af hjælpemidlet betales, når udgiften ikke kan afholdes af det offentlige efter gældende regler om sundhedsydelse eller sociale ydelser.

Stk. 5. Under sagens behandling kan udgifter til sygebehandling eller optræning på privathospitaler og private klinikker i Grønland eller Danmark betales efter fradrag af eventuelle offentlige tilskud, når betalingen modsvares af en tilsvarende besparelse på det samlede dagpengebeløb og på øvrige erstatningsudgifter, jf. § 10, nr. 2-4, som skønnes at kunne opnås, ved at den tilskadekomne ikke skal afvente behandling på offentligt sygehus eller klinik.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, i hvilket omfang udgifter efter stk. 1-5 kan dækkes, herunder udgifter afholdt, inden sagen er anmeldt.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at forsikringselskaberne kan tage stilling til krav vedrørende dækning af udgifter omfattet af stk. 1-5.

§ 15. Når der efter sygebehandling, optræning eller revalidering er grundlag for at skønne over den tilskadekomnes fremtidige helbredstilstand og erhvervs muligheder, afgør Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, om den tilskadekomne er berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne efter § 21 og godtgørelse for varigt men efter § 22. Afgørelse træffes inden 1 år efter arbejdsskadens anmeldelse. For erhvervs sygdomme, der skal forelægges Erhvervs sygdomsudvalget, er fristen 2 år.

Stk. 2. Har arbejdsskaden medført døden, fastsættes inden for samme frister som nævnt i stk. 1 regnet fra anmeldelsen af dødsfaldet, om de efterladte er berettigede til overgangsbetøb ved dødsfald, erstatning for tab af forsørger og godtgørelse til efterladte.

Stk. 3. Forskud på erstatning for tab af erhvervsevne og på godtgørelse for varigt men kan udbetales i tiden inden den endelige afgørelse.

Dagpenge

§ 16. Hvis en arbejdsskade har medført fuld uarbejdsdygtighed, tilkommer der den tilskadekomne dagpenge.

Stk. 2. Ved delvis uarbejdsdygtighed kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring nedsætte dagpengene forholdsmæssigt.

§ 17. Retten til dagpenge indtræder den første hele fraværsdag efter arbejdsskaden og ophører den dag, tilskadekomne er arbejdsdygtig, uanset om den tilskadekomne undlader at træde i arbejde eller at raskmelde sig. Tilkendes tilskadekomne erstatning for tab af erhvervsevne, jf. § 21, ophører retten til dagpenge dog senest den dag, hvor tilkendelsen af erstatning får virkning.

§ 18. Dagpengene udgør samme beløb som den arbejdsmarkedsydelse pr. time, der er fastsat til enhver tid, og udbetales bagud hver 14. dag. Dagpengene beregnes på grundlag af det gennemsnitlige antal timer, som lønmodtageren har været beskæftiget pr. uge inden for de seneste 13 uger. Det

gennemsnitlige antal timer pr. uge kan ikke fastsættes til mere end 40 timer og ikke til mindre end 20 timer.

§ 19. En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær, som er en følge af en arbejdsskade, er berettiget til at modtage de dagpenge, jf. § 18, som den tilskadekomne er berettiget til. Et eventuelt overskydende dagpengebeløb udbetales til den tilskadekomne.

§ 20. Retten til dagpenge er betinget af, at det ved en lægeerklæring dokumenteres, at tilskadekomne er uarbejdsdygtig som følge af en arbejdsskade.

Erstatning for tab af erhvervsevne

§ 21. Har arbejdsskaden nedsat tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, har den pågældende ret til erstatning for tab af erhvervsevne. Der ydes ikke erstatning, hvis tabet af erhvervsevne er mindre end 15 pct.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af tabet af erhvervsevne tages hensyn til tilskadekomnes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.

Stk. 3. Hvis den erhvervsmæssige situation ikke er afklaret, kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffe en midlertidig afgørelse om erstatning for erhvervsevnetab.

Stk. 4. Erstatning for tab af erhvervsevne til et barn med fosterskade eller til et barn med sygdomme som følge af påvirkning af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen, jf. § 7, stk. 1, nr. 2, og § 7, stk. 2, kan tidligst ydes fra det 15. år.

Stk. 5. Erstatningen tilkendes som en løbende ydelse, medmindre den kapitaliseres efter reglerne i § 31.

Stk. 6. Ved fuldstændigt tab af erhvervsevne udgør den løbende ydelse årligt 4/5 af tilskadekomnes årsløn, jf. § 28, og ved nedsættelse af erhvervsevnen en forholdsmæssig del heraf.

Stk. 7. Den årlige ydelse udbetales med 1/12 månedligt forud og løber fra det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne, dog ikke fra et tidspunkt, der ligger, før arbejdsskaden er anmeldt. Er tilskadekomne på tidspunktet for afgørelsen fyldt 63 år, udbetales erstatningen efter reglerne i § 31 som et kapitalbeløb på to gange den årlige løbende erstatning, jf. stk. 6.

Stk. 8. Den løbende erstatning efter stk. 7 ophører med udgangen af den måned, hvor modtageren fylder 65 år.

Godtgørelse for varigt men

§ 22. Har en arbejdsskade påført tilskadekomne varigt men, har den pågældende ret til godtgørelse. Godtgørelse ydes dog ikke, hvis mengraden fastsættes til mindre end 5 pct.

Stk. 2. Mengraden fastsættes på grundlag af skadens medicinske art og omfang og under hensyn til de ulemper i tilskadekomnes personlige livsførelse, som arbejdsskaden har forvoldt.

Stk. 3. Godtgørelse for varigt men fastsættes til et kapitalbeløb og udgør ved en mengrad på 100 pct. 752.000 kr. Be-

løbet reguleres efter § 29. Ved lavere mengrader udgør godtgørelsen en forholdsmæssig del af 752.000 kr.

Stk. 4. I ganske særlige tilfælde kan godtgørelse for varigt men fastsættes til et højere beløb, dog højst 120 pct. af 752.000 kr., reguleret efter § 29.

Stk. 5. Var tilskadekomne ved arbejdsskadens indtræden fyldt 40 år, nedsættes godtgørelsen med 1 pct., for hvert år den pågældende var ældre end 39 år ved arbejdsskadens indtræden. Var tilskadekomne fyldt 60 år, nedsættes godtgørelsen med yderligere 1 pct., for hvert år den pågældende var ældre end 59 år ved arbejdsskadens indtræden. Godtgørelsen nedsættes dog ikke yderligere efter det fyldte 69. år.

Overgangsbeløb ved dødsfald

§ 23. Har en arbejdsskade medført døden, har den efterladte ægtefælle ret til et overgangsbeløb på 137.900 kr., hvis ægteskabet var indgået før arbejdsskadens indtræden og samlivet bestod på tidspunktet for tilskadekomnes død. Beløbet reguleres efter § 29.

Stk. 2. Er ægteskabet indgået efter arbejdsskadens indtræden, har den efterladte ægtefælle krav på samme overgangsbeløb, hvis ægteskabet på tidspunktet for tilskadekomnes død havde bestået de sidste 2 år og ægtefællerne levede sammen på tidspunktet for tilskadekomnes død.

Stk. 3. Overgangsbeløbet tilkommer endvidere en efterladt, som før arbejdsskadens indtræden levede sammen med tilskadekomne i et ægteskabslignende forhold, hvis samlivet på tidspunktet for dødens indtræden havde bestået de sidste 2 år.

Stk. 4. Efterlader afdøde sig ingen, der er berettiget til overgangsbeløb efter stk. 1-3, kan overgangsbeløbet tilkendes en anden efterladt person, når særlige omstændigheder taler derfor.

Erstatning for tab af forsørger

§ 24. Den, der er berettiget til overgangsbeløb efter § 23, stk. 1-3, og som ved tilskadekomnes død har mistet en forsørger, eller som ved dødsfaldet på anden måde har fået sine forsørgelsesmæssige forhold forringet, har ret til erstatning herfor. Erstatningen fastsættes under hensyn til forsørgelsens omfang og den efterladtes muligheder for at forsørge sig selv, når alder, helbredstilstand, uddannelse, beskæftigelse samt forsørgerforhold og økonomiske forhold tages i betragtning.

Stk. 2. Erstatningen ydes i form af en tidsbestemt løbende ydelse, som årligt udgør 30 pct. af afdødes årsløn, jf. § 28. Erstatningen udbetales med virkning fra datoen for dødsfaldet med 1/12 månedligt forud. Perioden kan højst fastsættes til 10 år. Udbetales der i anledning af dødsfaldet efterindtægt, udbetales ydelsen dog først fra udløbet af efterindtægtperioden. Modtog afdøde løbende erstatning for tab af erhvervssevne efter denne lov, udbetales erstatning for tab af forsørger først fra den 1. i den efterfølgende måned efter dødsfaldet.

Stk. 3. Ydelse efter stk. 2 løber uændret i den fastsatte periode, medmindre ydelsen helt eller delvis omsættes til kapitalbeløb eller den berettigede afgår ved døden.

Stk. 4. For efterladte ophører den løbende erstatning med udgangen af den måned, hvor modtageren fylder 65 år.

§ 25. Efterlader afdøde sig børn, over for hvilke den pågældende havde forsørgelsespligt eller bidragspligt, har hvert barn, som har den anden af sine forældre i live, ret til en løbende årlig ydelse på 10 pct. af afdødes årsløn, jf. § 28, indtil barnets fyldte 18. år.

Stk. 2. Mister et barn, som modtager løbende ydelse efter stk. 1, den anden af sine forældre, tilkommer der for den resterende tid barnet en årlig ydelse på 20 pct. af afdødes årsløn. Samme årlige ydelse tilkommer indtil barnets fyldte 18. år hvert barn, for hvilket tilskadekomne ved sin død stod som eneforsørger.

Stk. 3. Er barnet ved det fyldte 18. år under uddannelse, og taler forholdene i øvrigt derfor, kan ydelsen forlænges til tidspunktet for uddannelsens afslutning, dog længst til pågældendes fyldte 21. år. Samme ret har afdødes barn, som på tidspunktet for dødens indtræden var fyldt 18 år og under uddannelse.

Stk. 4. Hvis ydelserne efter stk. 1-3 udregnes til mere end 50 pct. af afdødes årsløn, nedsættes de enkelte ydelser til samlet 50 pct. af afdødes årsløn. Ydes der samtidig erstatning efter § 24, nedsættes ydelserne tilsvarende til 40 pct. af afdødes årsløn.

Stk. 5. Ydelserne efter stk. 1-3 udbetales med virkning fra dødsfaldet med 1/12 månedligt forud. Udbetales der i anledning af dødsfaldet efterindtægt, udbetales ydelsen dog først fra udløbet af efterindtægtperioden.

§ 26. Hvis de samlede årlige ydelser efter §§ 24 og 25 udgør mindre end 70 pct. af afdødes årsløn, kan der inden for denne begrænsning under særlige omstændigheder tillægges erstatning til andre, som afdøde helt eller delvis forsørgede, da arbejdsskaden indtraf. Erstatningen kan bortset fra erstatning til afdødes stedbørn under 21 år udbetales som kapitalbeløb, jf. § 31.

Godtgørelse til efterladte

§ 27. Er dødsfaldet forvoldt forsætligt eller ved grov uagtsomhed, kan der tilkendes en særlig godtgørelse til de efterladte, der stod afdøde særlig nær.

Stk. 2. Ved vurderingen af, om der skal betales godtgørelse efter stk. 1, og ved fastsættelsen af godtgørelsens størrelse skal der lægges særlig vægt på karakteren af skadevolderens handling og på den lidelse eller krænkelse, som må antages at være påført den eller de efterladte.

Kapitel 5

Årslønsfastsættelse og regulering

§ 28. Årslønnen udgøres af tilskadekomnes samlede arbejdsfortjeneste i året før arbejdsskadens indtræden. Årslønnen fastsættes efter et skøn, når særlige ansættelsesforhold gør sig gældende, eller når tilskadekomne på grund af en erhvervs sygdom ikke har været beskæftiget til samme løn i hele det foregående år, eller hvis tilskadekomne har været ude af erhverv i en kortere eller længere periode før datoen for sygdommens anmeldelse.

Stk. 2. I årslønnen medregnes værdien af fri kost og logi og værdien af andre naturalydelser. Beskæftigelsesministeren fastsætter værdien af kost og logi for personer, der har ophold hos arbejdsgiveren.

Stk. 3. Årslønnen kan ikke sættes højere end 451.000 kr. Beløbet reguleres efter § 29, stk. 1.

Stk. 4. Er tilskadekomne under 18 år eller under uddannelse, kan der ved årslønsfastsættelsen tages hensyn til den erhvervsindtægt, der kunne forventes efter det fyldte 18. år eller efter uddannelsens afslutning, hvis arbejdsskaden ikke havde fundet sted. Årslønnen skal dog ansættes til mindst 55.200 kr., medmindre tilskadekomnes erhvervsevne allerede forud for arbejdsskadens indtræden var nedsat i væsentlig grad.

Stk. 5. For selvstændige fangere, fiskere, fåreavlere m.v., der er sikret under gruppeforsikringen, jf. § 67, tillægges et beløb til årslønnen til dækning af værdien af naturalier i form af fangst og produktion m.v. til eget forbrug. Beløbet udgør 1,5 gange satsen, der til enhver tid er gældende for kost pr. dag, jf. stk. 2. Årslønnen kan ikke ansættes til mindre end 55.200 kr., når der bortses fra værdien af fangst og produktion m.v. til eget forbrug.

Stk. 6. I tilfælde, hvor indtægtsforholdene varigt ville have ændret sig væsentligt, såfremt arbejdsskaden ikke var indtrådt, fastsættes årslønnen efter den forventede indtægt fra det tidspunkt, hvor indtægtsforholdene ville have ændret sig.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler for opgørelse af årsløn for selvstændige erhvervsdrivende.

Stk. 8. Til brug ved beregning og regulering af erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger som løbende ydelse fastsættes en grundløn. Denne beregnes ved at gange den årsløn, der er fastsat efter reglerne i stk. 1-6, med forholdet mellem 55.200 kr. og det minimale årslønsbeløb, der var gældende, da arbejdsskaden indtraf.

§ 29. Mengodtgørelsen, jf. § 22, og den maksimale årsløn, jf. § 28, stk. 3, reguleres efter reglerne i § 25, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring.

Stk. 2. Overgangsbeløbet, jf. § 23, og den minimale årsløn, jf. § 28, stk. 4 og 5, reguleres hvert år pr. 1. januar med en procentsats svarende til ændringen i reguleringsprisindekset for Grønland for juli måned det foregående år i forhold til reguleringsprisindekset for Grønland for juli måned 2009. De herved fremkomne beløb afrundes til det nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100.

Stk. 3. De løbende ydelser, der er fastsat med udgangspunkt i grundlønnen, jf. § 28, stk. 8, reguleres med samme procentsats som de beløb, der er nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren bekendtgør efter indstilling fra bestyrelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring hvert år inden udgangen af oktober måned, hvilke reguleringer der skal finde sted. Ændringerne har gyldighed fra den følgende 1. januar.

Stk. 5. Ved fastsættelsen af løbende erstatningsydelse, kapitalisering og godtgørelsesbeløb beregnes erstatningen og

godtgørelsen, som om arbejdsskaden var indtruffet på afgørelsestidspunktet.

Stk. 6. Løbende årlig ydelse, der ikke er delelig med 12, forhøjes til det nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 12.

Kapitel 6

Erstatningsudbetaling

§ 30. Erstatninger, godtgørelsesbeløb og dagpenge efter denne lov udbetales til tilskadekomne og efterladte, jf. dog stk. 6.

Stk. 2. I særlige tilfælde kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring udbetale erstatnings- og godtgørelsesbeløb til tilskadekomne og efterladte og derefter kræve det udlagte beløb med tillæg af rente, jf. § 65, ind hos forsikringsselskabet eller af bidrag, jf. § 55 i lov om arbejdsskadesikring.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring udbetaler dagpenge til tilskadekomne mod efterfølgende refusion fra forsikringsselskabet eller af bidrag, jf. § 55 i lov om arbejdsskadesikring.

Stk. 4. Udbetales de beløb, der er nævnt i stk. 1, senere end 4 uger fra datoen for underretningen om beløbets tilkendelse, forrentes beløbet fra udløbet af 4-ugers-fristen, til betaling sker, med en årlig rente, der svarer til den rente, der er fastsat i lov om renter ved forsinket betaling m.v. I de i § 33, stk. 1, omhandlede tilfælde er fristen 14 dage fra datoen for kommunens endelige meddelelse til den erstatningsudbetalende om refusionskrav.

Stk. 5. Retten til dagpenge, en tilkendt løbende erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for tab af forsørger ophører med udgangen af den måned, hvor modtageren af ydelsen afgår ved døden.

Stk. 6. Er erstatningen for den måned, hvori dødsfaldet fandt sted, og tidligere måneder ikke udbetalt, udbetales erstatningen til modtagerens ægtefælle, hvis ægtefællerne levede sammen ved dødsfaldet. Efterlader modtageren sig ingen samlevende ægtefælle, udbetales beløbet til modtagerens dødsbo.

§ 31. Løbende årlig erstatning tilkendt efter § 21 for tab af erhvervsevne på mindre end 50 pct. skal normalt og uden den erstatningsberettigedes samtykke omsættes til et kapitalbeløb. Erstatning for tab af erhvervsevne, der er tilkendt personer, der er fyldt 63 år på tidspunktet for afgørelsen efter § 21, stk. 7, 2. pkt., udbetales altid som et kapitalbeløb. Erstatning kan ikke omsættes til kapitalbeløb, når der er truffet midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter § 21, stk. 3.

Stk. 2. Ved løbende årlig erstatning tilkendt for tab af erhvervsevne på 50 pct. og derover omsættes den del af erstatningen, der svarer til et tab af erhvervsevne på op til 50 pct., til kapitalbeløb, når den erstatningsberettigede har anmodet herom. En tilkendt løbende erstatning kan ikke omsættes til et kapitalbeløb, når modtageren er fyldt 63 år.

Stk. 3. Erstatning efter § 24 for tab af forsørger omsættes til kapitalbeløb efter anmodning fra den erstatningsberettigede.

Stk. 4. Omsætning af løbende ydelse til kapitalbeløb finder sted på grundlag af ydelsens størrelse på omsætnings-

tidspunktet, der er det tidspunkt, hvor kapitalbeløbet kan udbetales. Omsætning af erstatning har alene virkning for fremtiden. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler for omsætning af løbende ydelse til kapitalbeløb.

Stk. 5. Når der er truffet endelig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne og den erstatningsberettigede har begæret erstatningen omsat til kapitalbeløb, udbetales beløbet til boet, hvis den erstatningsberettigede afgår ved døden, inden kapitalbeløbet er udbetalt. Omsætning af løbende ydelse til kapitalbeløb finder sted på grundlag af ydelsens størrelse på dagen før dødsfaldet.

§ 32. Tilkommer der som følge af arbejdsskaden tilskadekomne pension efter de gældende pensionsregler for tjenestemænd i Grønland, nedsættes værdien af tilskadekomnes erstatning for tab af erhvervsevne efter denne lov. Nedsættelsen udgør 2/3 af værdien af det beløb, hvormed tjenestemandspensionen er forhøjet ud over den pension, der svarer til tjenestealderen på tidspunktet for pensioneringen.

Stk. 2. Medfører arbejdsskaden døden, og tilkommer der de efterladte pension efter de gældende pensionsregler for tjenestemænd i Grønland, nedsættes den løbende årlige ydelse efter denne lov med 2/3 af det beløb, hvormed tjenestemandspensionen er forhøjet ud over den pension, der svarer til afdødes tjenestealder ved dødsfaldet.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 anvendes tilsvarende på andre erstatningsberettigede efter denne lov, for hvem der er fastsat pensionsregler, der svarer til reglerne for tjenestemænd i Grønland. I disse tilfælde betaler forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, jf. § 55 i lov om arbejdsskadesikring, til pensionsgiveren et beløb svarende til det beregnede fradrag i tilskadekomnes eller efterladtes erstatning efter denne lov.

§ 33. Kommunen har krav på refusion fra forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, jf. § 55 i lov om arbejdsskadesikring, hvis tilskadekomne eller de efterladte har fået udbetalt ydelser efter gældende regler inden for det sociale område for en periode, hvor der senere tilkendes dagpenge, jf. §§ 16-20, erstatning som løbende ydelse for tab af erhvervsevne, jf. § 21, eller erstatning for tab af forsørger, jf. §§ 24-26. Refusionskravet omfatter forskellen mellem det beløb, som er udbetalt, og det beløb, som ville være blevet udbetalt, hvis erstatningen var blevet udbetalt samtidig med de sociale ydelser. Kommunens krav kan dog ikke overstige det beløb, der efter denne lov er tilkendt den pågældende for samme tidsrum. Refusionskravet bortfalder, hvis det ikke fremsættes, inden 4 uger efter at kommunen har fået meddelelse om erstatningstilkendelsen.

Stk. 2. Den erstatningsansvarlige skadevolder eller dennes ansvarsforsikringsselskab har krav på at få godtgjort erstatning og godtgørelse fra arbejdsskadeforsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, jf. § 55 i lov om arbejdsskadesikring, når der er udbetalt erstatning eller godtgørelse som følge af arbejdsskaden til tilskadekomne eller dennes efterladte. Kravene fra den erstatningsansvarlige skadevolder eller dennes ansvarsforsikringsselskab omfatter erstatnings- og godtgørelsesbeløb af samme art, som

arbejdsskadeforsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, jf. § 55 i lov om arbejdsskadesikring, har pligt til at betale på det tidspunkt, hvor kravet fremsættes.

§ 34. Krav på ydelser, som tilskadekomne eller dennes efterladte har efter loven, kan ikke ved aftale overføres til andre. Kreditorer kan ikke gøre udlæg i eller foretage anden retsforfølgning med hensyn til disse krav.

Kapitel 7

Anmeldelse og sagsbehandling

§ 35. En arbejdsulykke, der antages at kunne begrunde krav på ydelser efter loven, skal anmeldes snarest muligt og senest 9 dage efter skadens indtræden.

Stk. 2. En arbejdsulykke, der ikke er anmeldt efter stk. 1, og som har medført, at tilskadekomne endnu ikke på 5-ugers-dagen for skadens indtræden kan genoptage sædvanligt arbejde i fuldt omfang, skal anmeldes senest 9 dage herefter.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder også anvendelse for erhvervssygdomme, dog regnes anmeldelsesfristerne fra det tidspunkt, hvor den anmeldelsespligtige har fået kendskab til, at sygdommen må antages at være erhvervsbetinget.

Stk. 4. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal inden 48 timer underrettes om dødsfald, der kan være forårsaget af en arbejdsskade, herunder ethvert dødsfald indtruffet på en arbejdsplads. Underretning skal finde sted, selv om den arbejdsskade, der kan have medført dødsfaldet, allerede er anmeldt eller skal anmeldes efter stk. 1-3.

§ 36. Anmeldelsespligten for arbejdsulykker påhviler den sikringspligtige arbejdsgiver, jf. § 52.

Stk. 2. For en person under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, for hvem der ikke er forsikringspligt, jf. § 52, stk. 6, påhviler anmeldelsespligten arbejdsgiveren.

Stk. 3. For en person, som har sikret sin egen person efter § 52, stk. 2 og 4, og for en person omfattet af § 4, stk. 2, nr. 4, skal anmeldelsen foretages af den pågældende eller dennes efterladte.

§ 37. Den anmeldelsespligtige arbejdsgiver, jf. § 36, og den, som har sikret egen person, jf. § 52, stk. 2 og 4, anmelder ulykker til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Stk. 2. Stk. 1 finder ligeledes anvendelse for ulykker, når

- 1) sikringspligten ikke er opfyldt, jf. § 52, stk. 1 og 4,
- 2) der ikke er sikringspligt, jf. § 52, stk. 5 og 6, eller
- 3) skaden er omfattet af § 4, stk. 2, nr. 4.

§ 38. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler om, at læger og tandlæger skal anmelde såvel klare som formodede tilfælde af erhvervssygdomme, som de pågældende gennem deres erhverv bliver bekendt med, til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Arbejdstilsynet i Grønland.

§ 39. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler for, hvilke oplysninger anmeldelsen skal indeholde, og hvorledes anmeldelse skal

ske. Det kan af reglerne fremgå, at arbejdsskader kan anmeldes elektronisk.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler for kommunalbestyrelsernes og forsikringsselskabernes medvirken ved administrationen af loven.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for anmeldelse af arbejdsskader og for afgivelse af lægeerklæringer, der er nødvendige til sagens behandling. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler for, i hvilket omfang lægeerklæringer og lægeattester, jf. stk. 4, skal honoreres med fast takst, og størrelsen af denne takst.

Stk. 4. Forsikringsselskabet og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afholder udgifterne til lægeerklæringer, herunder speciallægeerklæringer og obduktionserklæringer, og til udtalelser og dokumentationer i øvrigt, herunder til nødvendige revisionsopgørelser og til oversættelser.

§ 40. Er anmeldelse ikke indsendt rettidigt, kan krav om erstatning efter loven dog rejses af tilskadekomne eller de efterladte inden for en frist af 1 år fra arbejdsskadens indtræden. For erhvervssygdomme, jf. § 7, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor tilskadekomne eller de efterladte har fået kendskab til, at sygdommen må antages at være erhvervsbetinget. Der ses bort fra fristen, når det er dokumenteret, at tilskadekomne har været udsat for en arbejdsskade, jf. § 5, og tilskadekomne eller efterladte har ret til erstatning efter § 14 eller §§ 21-27 som følge af arbejdsskaden. § 11, stk. 2, finder ikke anvendelse ved vurderingen af årsagssammenhængen efter denne bestemmelse.

Stk. 2. Kan et anmeldt tilfælde ikke behandles på grund af forhold, der skyldes tilskadekomne eller de efterladte, bortfalder krav efter loven efter 5 år regnet fra arbejdsskadens indtræden.

§ 41. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan udsende sagkyndige til at foretage undersøgelse på stedet.

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen kan af arbejdsgivere, ansatte, kommuner og andre vedkommende, herunder sygehuse, institutter og behandlende læger m.v., forlange meddelt enhver oplysning, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skønner er af betydning. Dette omfatter bl.a. eventuelle politirapporter, sygehusjournaler, med hvad dertil hører, og produktionsprocedurer samt oplysninger og rapporter om produkters og stoffers kemiske bestanddele eller afskrift af sådanne rapporter, journaler og formler. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan forlange retsligt forhør i overensstemmelse med kapitel 54 i retsplejelov for Grønland, få udskrift heraf og forlange, at der foretages obduktion efter reglerne om lovmæssige obduktioner, jf. dog § 12, stk. 2. Oplysningerne kan indhentes i elektronisk form.

Stk. 3. Til brug for behandling af sager efter denne lov kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og kommunerne udveksle oplysninger om oprettelse af arbejdsskadesager og sager om revalidering og førtidspension. Udvekslingen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

Stk. 4. For personer, der er nævnt i § 52, stk. 3, påhviler det skibsføreren at tilføre skibsdagbogen fyldige oplysninger

om arbejdsskadens indtræden og omstændighederne i forbindelse hermed.

§ 42. Ved behandlingen af sager om arbejdsskader i Grønland kan samtykke til at indhente oplysninger efter § 41 indhentes, ved at tilskadekomne eller efterladte i den skriftlige bekræftelse af, at en anmeldelse er modtaget, bliver gjort opmærksom på, hvilke typer oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente, og får en frist til eventuelt at gøre indsigelse imod dette.

§ 43. Tilskadekomne skal snarest muligt efter arbejdsskadens indtræden lade sig undersøge af en læge eller en person, der er ansat i sundhedsvæsenet, og som er bemyndiget til at foretage undersøgelse, og derefter gennemgå den lægebehandling eller den optræning, som lægen eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring finder nødvendig. Tilskadekomne skal om nødvendigt lade sig indlægge til observation på sygehus eller lignende institution. Tilskadekomne skal endvidere efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings bestemmelse lade sig undersøge af en læge udpeget af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, lade sig arbejdsprøve og efter anmodning afgive mundtlig forklaring for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Undlader tilskadekomne at efterkomme kravene efter denne bestemmelse, anvendes reglen i § 12, stk. 1.

Stk. 2. Tilskadekomne har ret til at få betalt rejseudgifter ved lægebehandling m.v., jf. stk. 1, når lægebehandlingen m.v. sker efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings eller Ankestyrelsens anmodning. Tilskadekomne har endvidere ret til at få erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste ved behandling m.v., jf. stk. 1, 2. og 3. pkt., hvis fraværet er af mindst 2 timers varighed. Som grundlag for beregningen kan højst anvendes den timefortjeneste, der svarer til den årsløn, der er nævnt i § 28, stk. 3. I sager om ulykker betales udgifterne af forsikringsselskabet. I sager om erhvervssygdomme betales udgifterne af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, jf. § 55 i lov om arbejdsskadesikring.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan benytte private rejsearrangører til at arrangere rejse og ophold i forbindelse med undersøgelse og behandling.

Stk. 4. Betingelsen om, at der skal foreligge en anmodning fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen, for at forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring betaler udgifterne efter stk. 2 og 3, kan fraviges i de tilfælde, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen finder oplysningerne nødvendige. I sager om arbejdsulykker skal forsikringsselskabet alene betale udgifter, der er opstået eller afholdt efter skadens indtræden. I sager om erhvervssygdomme skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring alene betale udgifter, der er opstået eller afholdt, efter at skaden er anmeldt, jf. § 8, stk. 2.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for betaling af udgifter efter stk. 2 og 3 og bekendtgør årligt, med hvilke beløb der kan betales for transport m.v.

§ 44. Hvis det viser sig, at den anmeldte skade ikke er omfattet af loven, træffer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse herom. For sager, der behandles efter § 6 om ulyk-

ker, træffes afgørelsen, senest 3 måneder efter at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har modtaget anmeldelsen. For sager, der behandles efter § 7, stk. 1, nr. 1, om erhvervssygdomme på fortegnelsen, er fristen 6 måneder. For sager om erhvervssygdomme, der behandles efter § 7, stk. 1, nr. 2, og § 7, stk. 2, der skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, gælder alene den frist på 2 år, der er nævnt i § 15, stk. 1.

Stk. 2. Afgår tilskadekomne ved døden efter skadens anmeldelse, finder fristerne i stk. 1 tilsvarende anvendelse for meddelelse til de efterladte om, at dødsfaldet ikke er omfattet af loven. Fristerne regnes her fra underretningen om dødsfaldet til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Stk. 3. Kan afgørelse efter stk. 1 og 2 ikke træffes inden for fristerne, skal tilskadekomne eller de efterladte underrettes herom. En sådan underretning er ikke en afgørelse, som kan påklages.

Kapitel 8

Administration

Afgørelseskompetence

§ 45. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer, medmindre andet er fastsat, afgørelse om alle spørgsmål efter denne lov.

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er ved behandlingen af sager efter denne lov ikke bundet af parternes påstande og er uafhængig af instruktioner om afgørelsen af den enkelte sag.

Genoptagelse

§ 46. Efter anmodning fra tilskadekomne eller de efterladte eller på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings foranledning kan enhver afgørelse om, at en skade ikke er omfattet af loven, genoptages inden for en frist på 5 år fra afgørelsen. Det gælder tillige for sager, som er afvist på grund af for sen anmeldelse.

Stk. 2. Har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring meddelt, at en anmeldt sygdom ikke hører under loven, og optages sygdommen senere på fortegnelsen, jf. § 7, stk. 1, nr. 1, kan sagen genoptages, selv om der er forløbet mere end 5 år fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse.

§ 47. Efter anmodning fra tilskadekomne eller på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings foranledning kan erstatnings- og godtgørelsesspørgsmålene, jf. §§ 14, 21 og 22, genoptages inden for en frist på 5 år fra første afgørelse, hvis der er sket væsentlige ændringer af de forhold, der blev lagt til grund for afgørelsen. Fristen for genoptagelse kan forlænges inden udløbet af 5-års-fristen. Når ganske særlige omstændigheder taler herfor, kan der ses bort fra fristerne.

Stk. 2. Modtageren af løbende ydelse efter § 21 skal underrette forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om enhver forandring i sine forhold, som kan formodes at medføre nedsættelse eller bortfald af ydelsen, ligesom forsikringsselskabet og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal være opmærksom på, om der indtræder sådanne forandringer i modtagerens forhold.

§ 48. Er en efterladt ikke anset for erstatningsberettiget efter § 24, stk. 1, kan den pågældende inden for en frist på 5 år fra modtagelsen af afgørelsen herom anmode om at få erstatningsspørgsmålet genoptaget. På samme måde kan en efterladt, der har fået tilkendt erstatning efter § 24, stk. 1, jf. stk. 2, inden for en frist på 5 år efter ydelsens ophør anmode om at få erstatningsspørgsmålet genoptaget med henblik på tilkendelse af yderligere, tidsbestemt løbende ydelse.

Klageadgang

§ 49. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser efter § 45 kan indbringes for Ankestyrelsen af

- 1) tilskadekomne eller dennes efterladte,
- 2) forsikringsselskabet i sager om ulykker,
- 3) bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension i sager om erhvervssygdomme og
- 4) arbejdsgiveren, for så vidt angår afgørelser om anerkendelse af arbejdsskader.

Stk. 2. Klage efter stk. 1 skal indgives, inden 4 uger efter at klageren, jf. stk. 1, nr. 2-4, har modtaget afgørelsen. For tilskadekomne eller efterladte, jf. stk. 1, nr. 1, er fristen 6 uger. Opholder tilskadekomne eller de efterladte sig uden for Europa, er fristen 3 måneder.

Stk. 3. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristerne, når der er særlig grund hertil.

Stk. 4. I det omfang arbejdsgiveren, forsikringsselskabet eller bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension indbringer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse for Ankestyrelsen, har klagen opsættende virkning. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension har ret til aktindsigt i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens sag efter forvaltningslovens kapitel 4.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring videregiver ved afgørelsen af anerkendelsesspørgsmålet i arbejdsskadesagen oplysning om tilskadekomnes diagnose til arbejdsgiveren.

Stk. 6. Inden Ankestyrelsen behandler en klage efter stk. 1, skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Klagen sendes derfor til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Stk. 7. Kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke give klageren medhold, sendes klagen med begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til Ankestyrelsen.

Stk. 8. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre nærmere regler for behandlingen af klager over afgørelser truffet efter denne lov.

§ 50. Klager over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser efter §§ 60-65 eller Arbejdsmarkedets Tillægspensions afgørelser efter denne lov kan inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, indbringes for det i henhold til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 28 nedsatte ankenævn.

§ 51. Forsikring & Pension har ankeadgang som nævnt i § 49 i sager om arbejdsulykker, som af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring henføres under § 52, stk. 6, og § 56.

Kapitel 9

Den sikringspligtige arbejdsgiver og selvstændige erhvervsdrivende, der sikrer sig efter loven

§ 52. Enhver arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer som nævnt i § 2, har sikringspligt efter loven for disse personer, jf. dog stk. 5 og 6. Arbejdsgiveren opfylder sin sikringspligt ved at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 54, og tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 3 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, mod følgerne af erhvervssygdomme, jf. § 60.

Stk. 2. Selvstændige erhvervsdrivende sikrer egen person efter loven ved at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 54, og tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 3 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, mod følgerne af erhvervssygdomme, jf. § 60.

Stk. 3. Reder for et skib under grønlandsk flag har sikringspligt for enhver person omfattet af § 2, der er antaget til efter skibsførerens anvisninger at udføre arbejde om bord på skibet, uanset om den pågældende er ansat eller aflønnet af andre end rederen, og uanset om arbejdet vedrører andet end skibets drift.

Stk. 4. Selvstændige erhvervsdrivende, der opfylder betingelserne i regler udstedt i medfør af § 69, kan opfylde deres sikringspligt for de ansatte og, i det omfang de personligt deltager i virksomheden, sikre deres egen person ved tilmelding til gruppeforsikringen, jf. § 67. Sikringen under gruppeforsikringen omfatter også bibeskæftigelse, der har relation til hovederhvervet.

Stk. 5. Staten, Grønlands Selvstyre og kommunerne har ikke pligt til at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 54.

Stk. 6. Sikringspligten omfatter ikke medhjælp under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, hvis den samlede beskæftigelse herved ikke overstiger 400 timer i et kalenderår. Udgifter ved arbejdsulykker, der overgår sådan medhjælp, betales forskudsvis af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og fordeles for hvert kalenderår på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsskadesforsikringer i Grønland. Udgifterne fordeles efter regler fastsat af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i samarbejde med Finanstilsynet efter § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring. Udgifter ved erhvervssygdomme, der overgår sådan medhjælp, betales af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, jf. § 55 i lov om arbejdsskadesikring. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring henfører udgifterne til en branche under hensyn til arten af påvirkningerne, intensiteten og den tidsmæssige udstrækning heraf.

§ 53. Ved ulykker betales udgifterne af den sikringspligtige arbejdsgivers forsikringsselskab eller gruppeforsikringen. Ved erhvervssygdomme betales udgifterne af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det samme gælder, når der er tale om frivillig sikring efter § 52, stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring henfører udgifterne til en branche under hensyn til arten af påvirkningerne, intensiteten og den tidsmæssige udstrækning heraf.

Stk. 2. Sikringspligtig arbejdsgiver for tilskadekomne er den arbejdsgiver, i hvis virksomhed eller tjeneste arbejds-

skaden er sket, jf. dog stk. 3 og § 52, stk. 3 og 6. Kan arbejdsskaden henføres til flere arbejdsgivere, træffer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse om, hvilken arbejdsgiver der er sikringspligtig.

Stk. 3. Sikringspligtig arbejdsgiver for tilskadekomne og frivilligt sikrede, der har pådraget sig en erhvervssygdom, er arbejdsgiveren i den virksomhed, hvor tilskadekomne senest før sygdommens påvisning har været udsat for skadelige påvirkninger, der antages at have medført den pågældende sygdom. Det gælder dog ikke, hvis det godtgøres, at sygdommen skyldes arbejde i en anden virksomhed.

Stk. 4. Hvis en sikringspligtig arbejdsgiver efter stk. 3 ikke med rimelig sandsynlighed kan udpeges, eller hvis virksomheden er ophørt, henfører Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om branchetilhørsforhold træffes efter en konkret vurdering af, i hvilken branche den tilskadekomne eller frivilligt sikrede især har været udsat for de påvirkninger, der antages at have medført den pågældende sygdom. Ved vurderingen indgår påvirkningernes art, intensitet og tidsmæssige udstrækning.

Stk. 5. Når en skade er indtruffet som følge af sikrede personers forsøg på redning af menneskeliv, jf. § 4, stk. 2, nr. 3, refunderes forsikringsselskabets eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings ydelser af statskassen.

Stk. 6. Hvis en person, der ikke i øvrigt er sikret efter loven, pådrager sig skade ved forsøg på redning af menneskeliv, jf. § 4, stk. 2, nr. 4, betaler statskassen ydelserne efter loven.

Stk. 7. I de tilfælde, der omfattes af stk. 5 og 6, beregnes tilskadekomnes årsløn efter lovens almindelige regler.

Stk. 8. Ved skader, der er en følge af udøvelse af borgerlige eller kommunale ombud, betaler staten, selvstyret og kommunerne ydelser efter loven ved ulykker. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring betaler ydelser efter loven for sådanne skader ved erhvervssygdomme af bidrag, jf. § 55 i lov om arbejdsskadesikring.

Kapitel 10

Sikringspligt

Arbejdsulykker

§ 54. Sikringspligtige arbejdsgivere, jf. § 52, stk. 1 og 3, og frivilligt sikrede efter § 52, stk. 2, skal overføre deres risiko for ulykker til et forsikringsselskab, der tegner ulykkesforsikring efter denne lov, medmindre de er medlemmer af gruppeforsikringen, jf. §§ 67-69.

§ 55. En arbejdsgiver, der har undladt at tegne den lovpålagte forsikring eller at holde en sådan forsikring i kraft, skal betale et beløb svarende til den præmie, der skulle have været betalt til et forsikringsselskab. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om beløbets størrelse. Beløbet indbetales til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og godskrives alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring i Grønland, efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i samarbejde med Finanstilsynet i

medfør af § 51 i lov om arbejdsskadesikring. Betaler arbejdsgiveren ikke det skyldige beløb, kan beløbet inddrives efter reglerne i kapitel 7 i retsplejelov for Grønland.

§ 56. Hvis der foreligger en arbejdsulykke og arbejdsgiveren har undladt at opfylde sin sikringspligt ved at tegne forsikring, betaler Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forskudsvis de udgifter, der er nævnt i § 10, § 39, stk. 3 og 4, og §§ 43 og 64.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal refundere Arbejdsmarkedets Erhvervssikring de udbetalte beløb, jf. stk. 1, medmindre Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skønner, at der har foreligget sådanne undskyldende omstændigheder, at den pågældende helt eller delvis bør fritages for betaling. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan inddrive beløbet efter reglerne om tvangsfuldbyrdelse af pengekrav i afsnit VIII i retsplejelov for Grønland.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan, i det omfang det skønnes rimeligt, eftergive arbejdsgiveren beløbet.

Stk. 4. De beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har udbetalt efter stk. 1, fordeles efter reglerne i § 52, stk. 6, 2. og 3. pkt., med fradrag af eventuelt refunderet beløb efter stk. 2 på alle forsikringselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring i Grønland.

Stk. 5. Hvis den virksomhed, hvor arbejdsulykken er indtruffet, er ophørt og det ikke er muligt at udpege et forsikringselskab, finder reglerne i stk. 1 og 4 tilsvarende anvendelse.

§ 57. Når et forsikringselskab har overtaget en sikringspligtig arbejdsgivers eller selvstændig erhvervsdrivendes risiko, jf. § 54, hæfter selskabet, selv om det ved forsikringsaftalen er gået ud fra urigtige forudsætninger om forsikringsansvarets art og omfang.

§ 58. I mangel af rettidig betaling af præmie for lovpligtig arbejdsskadesforsikring kan forsikringselskabet inddrive beløbet efter reglerne om tvangsfuldbyrdelse af pengekrav i afsnit VIII i retsplejelov for Grønland.

§ 59. Hvis en bestand af arbejdsulykkesforsikringer tages under administration i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i medfør af § 250, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed eller i medfør af § 275, stk. 2, i anordning nr. 1252 af 15. december 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed, skal alle skader, der anmeldes til forsikringselskabet efter datoen for forsikringselskabets ophør, sendes til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Samtidig overdrages til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring de kapitaler, som selskabet har reserveret i henhold til lov om finansiel virksomhed, og som vedrører selskabets bestand af forsikringer efter loven på ophørstidspunktet.

Stk. 2. De udgifter, der følger af forsikringsbestandens administration, betales forskudsvis af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og fordeles efter de regler, der er udstedt i medfør af § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring, for hvert kalenderår på alle forsikringselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring i Grønland. De overdragne kapitaler fordeles efter samme regler.

Erhvervssygdomme

§ 60. Sikringspligtige arbejdsgivere, jf. § 52, og frivilligt sikrede efter § 52, stk. 2, skal betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 66, medmindre de er medlemmer af gruppeforsikringen, jf. §§ 67-69.

Stk. 2. Når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har overtaget en sikringspligtig arbejdsgivers eller selvstændig erhvervsdrivendes risiko, hæfter Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, selv om den ved fastsættelsen af bidraget er gået ud fra urigtige forudsætninger om risikoens art og omfang.

Stk. 3. Den sikringspligtige, forsikringselskabet og offentlige myndigheder skal efter anmodning give Arbejdsmarkedets Erhvervssikring oplysninger af betydning for fastsættelse af bidrag efter loven. Det samme gælder frivilligt sikrede efter § 52, stk. 2. Pligten til at udlevere oplysninger til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring gælder ikke, i det omfang der efter anden lovgivning er fastsat en særlig tavshedspligt.

Stk. 4. Til brug ved bidragsopkrævning og behandling af anmeldelser af erhvervssygdomme har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring elektronisk adgang til stamoplysninger i Arbejdsmarkedets Tillægspensions arbejdsgiver- og personregistre, til oplysninger om arbejdsgivernes indbetalte ATP-bidrag i Arbejdsmarkedets Tillægspensions opkrævningsregister og til arbejdsgiverrelationer og indbetalte ATP-bidrag på personniveau i Arbejdsmarkedets Tillægspensions lønmodtagerregister.

§ 61. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring de nærmere regler om betaling af bidrag, herunder om frist for betalingen. Det kan ved disse regler bestemmes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring opkræver et ekspeditionsgebyr ved påkrav på grund af manglende betaling og kan give henstand med betaling og eftergive bidrag, renter og ekspeditionsgebyr.

Stk. 2. Sker betaling af bidrag ikke rettidigt, skal den sikringspligtige og den frivilligt sikrede efter § 52, stk. 2, fra forfaldsdagen betale renter af bidraget med den rentesats, der til enhver tid er fastsat efter lov om renter ved forsinket betaling m.v.

Stk. 3. Hvis bidrag ikke betales rettidigt, kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring inddrive det skyldige beløb efter reglerne om tvangsfuldbyrdelse af pengekrav i afsnit VIII i retsplejelov for Grønland.

Stk. 4. Krav, der tilkommer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i medfør af dette kapitel, forældes efter reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer, jf. lov nr. 104 af 31. marts 1965 om ikrafttrædelse for Grønland af visse formueretlige love m.v.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan indhente de oplysninger hos grønlandske skattemyndigheder og andre selvstyremyndigheder om den sikringspligtige og den frivilligt sikrede efter § 52, stk. 2, som er nødvendige for at varetage inddrivelsen af skyldige bidrag, renter og ekspeditionsgebyr, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold.

§ 62. Hvis der foreligger en erhvervssygdom og den sikringspligtige arbejdsgiver ikke har betalt bidrag, betaler Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, jf. § 55 i lov om arbejdsskadesikring, forskudsvis de udgifter, der er nævnt i § 10, § 39, stk. 3 og 4, og §§ 43 og 64.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal refundere Arbejdsmarkedets Erhvervssikring de udbetalte beløb, jf. stk. 1, medmindre Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skønner, at der har foreligget sådanne undskyldende omstændigheder, at den pågældende helt eller delvis bør fritages for betaling.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan, i det omfang det skønnes rimeligt, eftergive arbejdsgiveren beløbet.

Stk. 4. De beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har udbetalt efter stk. 1, fordeles med fradrag af eventuelt refunderet beløb efter stk. 2 efter reglerne i § 52, stk. 6, 4. og 5. pkt.

Stk. 5. Hvis refusionskrav efter stk. 2 og renter heraf efter § 65 ikke betales rettidigt, kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring inddrive de skyldige beløb efter reglerne om tvangsfuldbyrdelse af pengekrav i afsnit VIII i retsplejelov for Grønland. § 61, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

§ 63. Reglerne i §§ 58-58 c i lov om arbejdsskadesikring om fastsættelse af det samlede bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 3 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, finder tilsvarende anvendelse for arbejdsgivere, der er sikringspligtige efter denne lov.

Fælles bestemmelser om betaling for administration og forrentning

§ 64. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens administration af de forhold, der er omfattet af loven, finansieres af:

- 1) Forsikringselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikring, for så vidt angår sager om arbejdsulykker, der vedrører de pågældende,
- 2) Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som en del af bidraget til finansiering af udgifter ved erhvervssygdomme, jf. § 55 i lov om arbejdsskadesikring, for så vidt angår sager om anmeldte erhvervssygdomme og
- 3) Staten, Grønlands Selvstyre og kommunerne i det omfang, de har benyttet adgangen til selvforsikring, jf. § 52, stk. 5.

Stk. 2. Betalingen for administrationen beregnes på grundlag af en takst pr. anmeldt sag. Der betales for behandlingen af såvel førstegangsansmeldelser som for genoptagelser og for de af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsatte revisioner af allerede afgjorte sager.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan pålægge de forsikringselskaber, der er nævnt i stk. 1, nr. 1, at tilvejebringe statistiske oplysninger og lignende.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for betalingen, taksternes størrelse og opkrævningen heraf, herunder efter forhandling med social- og indenrigsministeren for så vidt angår reglerne for Ankestyrelsen. Beskæftigelsesministeren bekendtgør efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring taksternes størrelse en gang

årligt, herunder efter forhandling med social- og indenrigsministeren for så vidt angår Ankestyrelsens takster.

§ 65. De beløb, der forskudsvis er udlagt af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter § 30, stk. 2, § 52, stk. 6, § 56, stk. 1 og 5, og § 62, forrentes med en årlig rente, der svarer til gennemsnittet af den dag til dag-pengemarkedsrente, der er opgjort af Nationalbanken. Renten beregnes efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren efter § 60, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring.

§ 66. Reglerne i kapitel 11 i lov om arbejdsskadesikring om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring finder tilsvarende anvendelse.

Gruppeforsikringen

§ 67. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er sikringsgiver for en gruppeforsikring for de arbejdsgivere og deres ansatte, herunder medarbejdende ægtefæller, der er nævnt i § 52, stk. 4.

Stk. 2. Ejere af skibe på 15 m og derover kan ikke være medlemmer af gruppeforsikringen.

Stk. 3. § 57 finder tilsvarende anvendelse for gruppeforsikringen.

§ 68. Størrelsen af præmien for de personer, der er omfattet af gruppeforsikringen, fastsættes af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og efter forhandling med Grønlands Selvstyre.

Stk. 2. Såfremt de indbetalte præmier ikke kan dække erstatningsforpligtelserne, afholdes det manglende beløb af staten.

Stk. 3. Staten yder tilskud til nedsættelse af gruppeforsikringspræmien for virksomheder, der drives af enkeltpersoner. Tilskuddet ydes såvel til sikring af arbejdsgiverens egen person som til sikring af ansatte i virksomheden.

Stk. 4. Tilskuddet, jf. stk. 3, der udgør 2/5 af præmien, udbetales efter regler, der fastsættes af beskæftigelsesministeren.

§ 69. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler om, hvilke selvstændige erhvervsdrivende der kan være medlemmer af gruppeforsikringen, og om optagelse i gruppeforsikring, opkrævning af præmie og opsigelse.

Kapitel 11

Forskellige bestemmelser

§ 70. Ydelser i henhold til loven kan ikke danne grundlag for regreskrav mod en skadevolder, der har pådraget sig erstatningspligt over for tilskadekomne eller deres efterladte. Tilskadekomnes eller de efterlattes krav mod den erstatningsansvarlige nedsættes, i det omfang der er betalt eller er pligt til at betale ydelser til de pågældende efter denne lov.

§ 71. Aftaler mellem sikringspligtige og de berettigede er ugyldige, når de går ud på eller fører til, at bestemmelser i loven ikke skal gælde, eller at de berettigede skal udrede en forsikringspræmie til et forsikringselskab eller et bidrag til

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 55 i lov om arbejdsskadesikring, som efter loven påhviler den sikringspligtige, eller at pligtige ydelser ikke skal beregnes efter loven. Ligeledes er aftaler om tilbageholdelse i løn i anledning af sikring efter loven ugyldige.

§ 72. Efter overenskomst med andre stater kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang lovens bestemmelser eller bestemmelserne i den fremmede stats tilsvarende lovgivning skal anvendes på forhold, der reguleres i loven.

§ 73. Ansatte, herunder lægekonsulenter, i Arbejdsmarkedets Tillægspension, der er beskæftiget med bistand til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og ansatte, der varetager opgaver med hensyn til klagesagsbehandling, jf. § 49, stk. 1, nr. 3, må ikke være ansat i eller tage del i ledelsen af et forsikringsselskab.

§ 73 a. Tjenestemænd og medarbejdere, som er ansat i henhold til kollektiv overenskomst eller efter bestemmelser om løn- og arbejdsforhold, der er fastsat eller godkendt af en offentlig myndighed, eller individuel aftale, som er ansat eller har tjenestested i Center for Arbejdsskader i Grønland, og som udelukkende eller hovedsagelig er beskæftiget med varetagelse af de opgaver, som overdrages til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, bevarer fra tidspunktet for overdragelsen af opgaverne til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring deres ansættelse i staten på vilkår, der svarer til de hidtidige vilkår, og er forpligtet til at gøre tjeneste i Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Tillægspension dækker fra tidspunktet for overdragelsen af opgaverne alle Beskæftigelsesministeriets udgifter til varetagelsen af opgaven som ansættelsesmyndighed for medarbejdere omfattet af stk. 1.

§ 74. Efter anmodning kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring under anvendelse af denne lovs bestemmelser i øvrigt afgive udtalelser om spørgsmål vedrørende personska- de, der ikke er omfattet af loven. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan tillige afgive udtalelser efter § 10 i anordning om ikrafttræden af lov om erstatningsansvar i Grønland.

Stk. 2. For sådanne udtalelser betales et beløb, der fastsættes af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

§ 75. En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at tegne forsikring eller tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, kan pålægges bødeansvar.

Stk. 2. En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at holde forsikringen i kraft eller betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, kan pålægges bødeansvar.

Stk. 3. En sikringspligtig arbejdsgiver, der ikke rettidigt anmelder en indtruffet arbejdsskade eller ikke medvirker ved sagsoplysningen af en anmeldt arbejdsskade, jf. kapitel 7, kan pålægges bødeansvar.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelselskaber, anpartsselskaber el.lign., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 5. Er overtrædelser begået af den danske stat, Grønlands Selvstyre, en kommune eller et kommunalt fællesskab, kan der pålægges staten, Grønlands Selvstyre, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Kapitel 12

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse

§ 76. Loven træder i kraft den 1. januar 2011.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på

- 1) arbejdsulykker, der indtræder den 1. januar 2011 eller senere, og
- 2) erhvervssygdomme, der anmeldes den 1. januar 2011 eller senere.

Stk. 3. Samtidig med denne lovs ikrafttræden ophæves anordning nr. 991 af 3. oktober 2008 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Stk. 4. Anordningen, jf. stk. 3, anvendes fortsat på

- 1) ulykkestilfælde, der er indtruffet før den 1. januar 2011, og
- 2) erhvervssygdomme anmeldt før den 1. januar 2011.

Stk. 5. Ved lovens ikrafttræden reguleres beløbene i §§ 22 og 23, § 28, stk. 3, 4 og 5, og § 77 i overensstemmelse med § 29. Arbejdsskadestyrelsens direktør bekendtgør, hvilke reguleringer der skal finde sted.

§ 77. Dagpenge og løbende rente efter anordning nr. 42 af 2. februar 1962 om ikrafttræden af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde i Grønland fastsættes til 197,8 pct. af grundrenten pr. 1. april 1984, jf. § 44 B i anordning nr. 103 af 19. marts 1984.

Stk. 2. Dagpenge og løbende ydelse for skader indtruffet mellem den 1. januar 1980 og den 31. marts 1984 efter anordning nr. 558 af 28. december 1979 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadeforsikring i Grønland fastsættes til 197,8 pct. af grundydelsen pr. 1. april 1984, jf. § 44 A i anordning nr. 103 af 19. marts 1984.

Stk. 3. Dagpenge og løbende ydelse for skader indtruffet mellem den 1. april 1984 og den 31. marts 1988 efter anordning nr. 558 af 28. december 1979 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadeforsikring i Grønland fastsættes til 197,8 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 4. Dagpenge og løbende ydelse efter anordning nr. 145 af 16. marts 1988 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadeforsikring i Grønland fastsættes til 197,8 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 5. Dagpenge og løbende ydelse efter anordning nr. 818 af 11. september 1996 om ikrafttræden af lov om sikring mod følger af arbejdsskade i Grønland fastsættes til 197,8 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 6. Dagpenge og løbende ydelse efter anordning nr. 273 af 24. april 2001 om ikrafttræden af lov om sikring mod følger af arbejdsskade i Grønland fastsættes til 197,8 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 7. Dagpenge og løbende ydelse efter anordning nr. 991 af 3. oktober 2008 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadesikring i Grønland fastsættes til 108,1 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 8. Dagpenge, renter og løbende ydelse, jf. stk. 1-7, reguleres efter denne lovs § 29.

§ 78. De bekendtgørelser, som er udstedt i medfør af anordning nr. 273 af 24. april 2001 om ikrafttræden af lov om sikring mod følger af arbejdsskade i Grønland og anordning nr. 991 af 3. oktober 2008 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller ændres.

§ 79. En sikringspligtig forsikringstager kan ikke opsige en forsikring, som er tegnet efter anordning nr. 991 af 3. oktober 2008, på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en følge af denne lov.

§ 80. I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009, som ændret senest ved § 18 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. § 90 affattes således:

»§ 90. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.«

Lov nr. 1568 af 15. december 2015 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2016.¹⁾

Lov nr. 627 af 8. juni 2016 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2016.²⁾

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring færdigbehandler sager på sagsområder, der efter § 2 i lov om Arbejds-

kedets Erhvervssikring overføres til behandling i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og som ikke inden lovens ikrafttræden er afsluttet af Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring genvurderer i forbindelse med klage afgørelser, der er truffet, men ikke genvurderet af Arbejdsskadestyrelsen inden lovens ikrafttræden, jf. § 49, stk. 6 og 7, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Stk. 4. Behandlingen af verserende sager og af sager, der genoptages, fortsætter i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring uden fornyet samtykke.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indtræder som sagsøgt eller sagsøger i retssager, der er anlagt mod eller af Arbejdsskadestyrelsen inden lovens ikrafttræden.

Stk. 6. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings aktiver og forpligtelser i sager om erhvervssygdomme m.v. overføres den 1. juli 2016 til bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Stk. 7. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indtræder ved lovens ikrafttræden i Arbejdsskadestyrelsens og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings krav vedrørende konkrete sager. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indtræder tilsvarende ved lovens ikrafttræden i krav mod Arbejdsskadestyrelsen og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring vedrørende konkrete sager.

§ 3

Stk. 1. De bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller ændres.

Stk. 2. For administrationen af sager i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen i 2016 gælder de takster, der er fastsat af direktøren for Arbejdsskadestyrelsen efter de hidtil gældende regler.

Beskæftigelsesministeriet, den 16. januar 2017

TROELS LUND POULSEN

/ Nanna Møller

-
- ¹⁾ Vedrører lovens § 14, stk. 1 og 2, § 14, stk. 5, § 17, 2. pkt., § 43, stk. 2, 1. pkt., § 43, stk. 3, § 49, stk. 8, og § 64, stk. 1.
- ²⁾ Vedrører lovens § 1, stk. 2, § 3, stk. 1, nr. 1-3, og stk. 2, § 7, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., og stk. 3, 2. pkt., § 14, stk. 6 og 7, § 15, stk. 1, 1. pkt., § 16, stk. 2, § 21, stk. 3, § 28, stk. 2, 2. pkt., og stk. 7, § 29, stk. 4, 1. pkt., § 30, stk. 2 og 3, § 31, stk. 4, 3. pkt., § 32, stk. 3, 2. pkt., § 33, stk. 1, 1. pkt. og stk. 2, 1. og 2. pkt., § 35, stk. 4, 1. pkt., § 37, stk. 1, § 38, § 39, stk. 1 og 2, stk. 3, 1. og 2. pkt., og stk. 4, § 41, stk. 1, stk. 2, 1. og 3. pkt., og stk. 3, 1. pkt., § 43, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2, 1. og 5. pkt., stk. 3, stk. 4, 1. og 2. pkt., og stk. 5, § 44, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., § 45, stk. 1 og 2, § 46, stk. 1 og 2, § 47, stk. 1 og 2, § 49, stk. 1, 4 og 5, stk. 6, 1. og 2. pkt., og stk. 7 og 8, §§ 50-51, § 52, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, stk. 6, 2.-6. pkt., § 53, stk. 1, 2., 4. og 5. pkt., stk. 2, 2. pkt., stk. 4, 1. pkt., stk. 5, og stk. 8, 2. pkt., overskriften før § 54, § 55, 2. og 3. pkt., § 56, stk. 1, stk. 2, 1. og 2. pkt., stk. 3 og 4, § 59, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2, overskriften før § 60, § 60, stk. 1-4, § 61, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 3-5, § 62, stk. 1-5, overskriften før § 63, §§ 63-64, § 65, 1. og 2. pkt., overskriften før § 66, § 66, § 67, stk. 1, § 68, stk. 1 og 4, § 69, § 71, 1. pkt., §§ 73-73 a, § 74, stk. 1 og 2, og § 75, stk. 1 og 2.